

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Grøn Vinter

Citation: Drachmann, Holger: "Grøn Vinter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 223. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid56104/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Dragonen han vandred forud;
 Han passed stadig hans Heste,
 Og bad til sin franske Gud
 Og sørged for Børnenes Bedste.
 Saa døde den gamle Sjæl.
 „Et Eksempel for Jer“, sa' Præsten.
 Ja Tak, men jeg synes for Resten
 Han kunde ha' nævnet sig selv!

Grøn Vinter.

Der stod i Kalenderen: Foraarsvejr,
 Men man véd, Almanakken kan lyve;
 Der holdtes et Krigsraad blandt Stork og blandt Stær
 Om atter mod Syden at flyve.
 De frøs jo, de arme Tyve.
 Storken fik Snue af saadan at staa
 I Snejsap foruden Galoscher paa,
 Og Stæren blev gnaven og ganske graa
 Af Nærings Sorg og af Kulde.
 De snakked om, hvordan det dog skulde gaa,
 Og om ikke fortrække man skulde!

De klagede alle og Bonden med;
 Den Kulde voider saa stor Fortræd,
 Rugen den rører sig knap af sit Sted;
 Hvordan skal den komme i Vipper,
 Naar Frosten om Natten dem klipper?
 Og Vindene sused bestandig fra Nord
 Og knuged bestandig den sukkende Jord,
 Og hængmed med Haardhed hvert spirende Spor,
 Og lod knap den karrigste Smule
 Til overs for Faar og for Fugle.

Da saa' jeg en Søndagformiddag
 Langs Kirkegaardsmuren, hvor Solen faldt
 Og Græsset til Live var vaagnet,
 Lejret ved Grøften et sælsomt Lag,
 Værkbrudne Stakler, en Sne vel i alt;
 De fattige, „dem paa Sognet“.

De slikkede Soisken paa Grøftens Kant,
 De pirred i Jorden og lo, naar de fandt